

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 9. De Pœna damni

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

et fecerit inter flammam Diuinæ Charitatis, aut
 horretur miserè inter ardores Interni semperternos. Jam
 tempus faciendi bonam ac prudentem electionem:
 iam diu uiuimus, iter & transitus liber nobis patet ad
 utramque partem. Ut igitur ritè rectèque hanc insti-
 tuamus electionem, proderit continua ignis huius me-
 moria. Ervè tam salutaris doctrina menti nostræ magis
 inagisque imprimatur; agemus de acerbitate illarum
 poenarum, quàm uehementes & magnæ sint in intensio-
 ne & duratione: poenæ infinitæ, poenæ æternæ: poenæ
 finitæ, quæ omnes comprehendunt poenas, nullâ ex-
 ceptâ: poenæ æternæ, quia durabunt per sæcula sæculo-
 rum, sine fine, per totam æternitatem. Hæ poenæ ad
 quæ reducuntur capita; ad poenam damni, & ad poenam
 omniis sui, & de utraq; Diuina patrocinate Gratia, iam dis-
 cantur.

Pro Poena damni.

CAP. IX.

Multæ & innumerabiles poenæ sunt, quibus damnati
 in Inferno cruciantur & torquentur; at maxima
 de his sententiam, sanctorum Patrum opinione, est poena damni,
 seu poena æternæ Gloriæ. *Dua sunt poenæ: ignis Gehenna,*
Casus Gloriæ, seu priuatio cœlestis Gloriæ, & casus S. Chryf. 10.
Etiam si decies mille Gehennas potest superari. Mat.
Quæ nihil tale est, quæ ab illa vita beata recedere, & ex- Hon. 23.
 Erratio id clarè demonstrat: quia poena ignis
 æternæ, ubi dicitur nos malo finito; at poena damni nos priuat bono
 infinito: & quæcunque res, etiam maxima, si est finita,
 nullam proportionem habet cū infinito. Verū ut melius
 hoc percipiatur, quod non passio mali duntaxat, verū etiā
 priuatio boni sit poena uehementer affligens & contri-
 stans animam, capiamus exemplum à quodam filio Re-
 gis, qui habet ius successionis ad Regnum. Quod si hic
 Amoneo tempore, quo in Regno succedere debet, mancipare-
 tur carceri, ubi extremam pateretur paupertatem, cun-
 ctarumq; rerum egestatem, quam non exindè perciperet

S. Gregor.

ret afflictionem & tristitiam in corde suo? Dicit in odi-
 se: *Vbi sum? vbi non sum? Vbi sum?* in carcere esse prae-
Vbi non sum? In amplitudine Regni. Sum enim, qui
 omnibus derelictus: non sum solus, & ab omnibus derelictus:
 non sum inter obsequia & feruitia totius mundi
 que subditorum: sum in penuria & egestate omnium
 rum, non sum in abundantia omnium bonorum
 poena etiam augetur, si ob culpam suam se ad
 cludi consideraret: quia non obediens, ut
 rebellis Patri suo extitit: & quomodo dunc
 poeniteret ingratiitudinis? Sed frustra: quia
 non est in tempore recipiendae alicuius
 Hoc exemplum valde declarat, quantum
 poena d. mai. Omnes Christiani sunt filii
 gis Dei. & omnes in Baptismo acceperunt
 sionem Regni: & in morte, si nullum ex
 ponatur obstaculum, recipient illius possessionem
 quid contingit? Si quis tempore mortis
 fuerit in inimicitia & offensa Dei, loco eius
 lis capere deberet possessionem Regni: ad
 aeterno Inferni carceri, carceri sterili & priuato
 no. Considera, quid tum infelix illa anima
 quam perceptura afflictionem & tristitiam,
 miserabili statu constitutam, & Regno adde-
 batam se conspexerit? Dicit intra se: *Vbi sum?*
Vbi sum? in obscuritate carceris, in tene-
 bris obscurissimae noctis. *Vbi non sum?*
 illius diei in caelis nunquam nocte terminata
 sum? Priuatus semper omni consolatione
 tione. *Vbi non sum?* In abundantia & plenitudine
 terni gaudii. *Vbi sum?* semper miser. *Vbi non*
 per beatus. Verum, quod maiorem addet
 misero damnati hominis cordi, erit consideratio
 tantum malum propriae suae voluntatis partem
 propria sua peccata & rebellionem contra Deum
 falsis, apprehendet. O quantum tunc de misericordia
 cipiet dolorem & poenitentiam? O quantum
 peccasse, ex corde optaret, non quidem
 poe, sed timore poenae! Dicit nonnullus
 stare potest, quod anima quaedam Grati

in odio Dei obstinata tam vehementer apprehendat
 esse priuatum Deo? Quia desiderium tendit in obie-
 ctum, quod amatur, & dolor percipitur ex priuatione
 illius, quod amamus. Respondetur, quod damnati
 desiderant Deum propter amorem bonitatis eius; sed
 propter desiderium propriae delectationis. Enimvero vnus-
 quisque naturaliter desiderat esse, non miser, sed foelix
 & beatus, & vehementer appetit liberari ab omni gene-
 re mali, & satiari in omnium bonorum plenitudine.
 tale desiderium erit, quod in summa intensione ha-
 bebunt anima ab impedimento corporis libera: desidera-
 bunt propriam suam foelicitatem & beatitudinem, esto
 non desideret amorem & gloriam Dei.

Præfatis alia quædam accedet consideratio, quæ
 immopere tristitiam pœnæ damni augebit. nimirum,
 si pro tam exiguo lucro magnam ad eum fecerit iactu-
 ram, tam vili pretio vendiderit pretiosissimam gemmam:
 propter momentaneam oblectationem perdidit per-
 petuam voluptatem & consolationem. Tunc videbit

amortus, quam dolose Dæmon ipsum circumuenerit,
 & fraudem deduxerit. *Obrulit pomū, & absulit regnū. D. Bernar.*

Et ut melius capiatur, quantum malum sit pœna
 animi; aduertendum est, quod ait D. Augustinus, Deū, *S. Aug.*

quod sit vita animæ nostræ, non esse aliquid extra nos, sed
 habitum & intrinsecum se nobis, quemadmodum ani-
 ma corpori in se infusa est: quia, sicut corpus est creatum
 ad recipiendam in se animam, tanquam propriam for-
 mam; ita anima à Deo creata est ad recipiendum in se
 Deum, veluti animam suam. Quod si igitur corpus ha-
 beret intellectum & iudicium, quam non perciperet tri-
 stitiam ac pœnam ex eo, quod semper esset priuatum
 anima, à qua recipit esse, viuere & operari, & quæ ab-
 sente ab it putridum cadaver teterrimum exhalans o-
 dorem? Ad eundem modum & longè maiorem sentiet
 anima pœnam ex eo, quod orbata sit præsentia Dei, in
 qua uiuit, operatur, & est.

Et hæc pro explicatione & notitia pœnæ damni,
 quid & quænam sit, & quantum excedat pœnam sensus, suf-
 ficientiam de partibus eius in particulari, & quot pœ-
 næ includantur in vna pœna, agendum est.

Tot numero datur pœnæ damni, quot reperiuntur bo-
 na, qui-

DESI-
 DERET
 DEUS
 O V

quibus nos priuant. Prima est priuatio Grati-
 da, priuatio Charitatis: tertia, priuatio ium-
 quarta, priuatio visionis beatificæ: quinta, pri-
 moris beatifici: sexta, priuatio fruitionis beati-
 prima priuatio Gloriæ corporis, quatuor donis
 pè, claritate, subtilitate, agilitate, impassibilitate
 prehensæ: octaua, priuatio societatis Beatorum
 & vltima priuatio pulchritudinis Musici.
 Hisce bonis damnatus priuabitur in æternum.
 sideratione tantæ iacturæ propter causam
 summam concipiet tristitiam. Et quemadmodum
 possessione summi boni, & bonorum, quæ
 nentur, oritur in Beato summam & infinitam dan-
 dium; ita è contratio ex priuatione summi
 Boni, aliorumque, quæ ex eo proveniunt (vnde
 & culpabili) resultat in Damnato summus
 dolor, summa & infinita tristitia.

Pro conclusione huius puncti considera, quæ
 magnum malum est pœna damni, æquum est
 mo timorè timeatur, summaque
 & cautela, nè quispiam illud incurrat; rem-
 reparare causas & originem eius. Pœna damni
 est priuatio Gloriæ, dependet à culpa, quæ est
 Gloriæ, vnde vna priuatio dependet ab alia.
 re assecurare, nè secundam incurras priuationem
 mam: procura, quantum poteris Diuinam
 Gratiâ, fugere peccatum, te que in sancta Deo
 conferuare itude: sicque securus & liber euades
 damni. Considera, quàm magnum & infinitum
 lum sit, per totam æternitatem esse priuatum

fac tue creationis, centro cordis tui
 vitâ animæ
 tuæ.

